

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTON A S I A K I R J A T

KAUPUNGINHALLITUKSEN MIETINNÖT N:o 16—1979

Kaupungin maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjuntasuunnitelma

Khs toteaa, että maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta 24. 5. 1974 annetun (378/74) lain 5 §:n mukaisesti kunnan on huolehdittava alueellaan öljyvahinkojen torjunnasta. Kunnalla on oltava kunnallisvaltuuston hyväksymä öljyvahinkojen torjuntasuunnitelma sekä nimetty viranomainen, joka on vastuussa sanotussa laissa tarkoitettujen öljyvahinkojen torjunnan järjestämisestä ja johtamisesta kunnan alueella. Valtuuston hyväksymä torjuntasuunnitelma on alistettava vesipiirin vesitoimiston vahvistettavaksi.

Palolautakunta mainitsee liitteenä A olevassa esityksessään, että maa- ja vesistöalueiden öljyvahinkojen torjuntaorganisaatiot ovat tärkeimmiltä osiltaan samat ja että tarkoituksenmukaiseksi on osoittautunut yhdistää soveltuvin osin maa- ja vesistöalueiden suunnitelmat. Pääperiaattena torjuntasuunnitelmaehdotuksessa on *Khn* 22. 12. 1966 öljyvahinkojen torjuntaorganisaatiota koskevan päätöksen mukainen tehtävänjako. Toimintaan osallistuvat palolaitos, rakennusvirasto, satamalaitos ja vesilaitos. Yleisperiaatetta on kuitenkin kokemusten perusteella tarkistettu siten, että palolaitos huolehtii ensitorjunnasta kaikissa öljyvahinkotilanteissa muiden virastojen ja laitosten osallistuessa vahinkojen jälkitorjuntaan. Tämä perustuu eri laitosten erilaiseen kykyyn ylläpitää ensitorjunnan edellyttämää jatkuvaa toimintavalmiutta. Muilta osin suunnitelma toteuttaa aikaisemmin vahvistettuja ja käytännössä hyväksi havaittuja periaatteita.

Ympäristönsuojeluneuvottelukunnalla ei ole huomattamista tämän torjuntasuunnitelman johdosta. Sen lausunto on liitteenä B.

Yleisten töiden lautakunta ja satamalautakunta ovat esittäneet eräitä korjauksia suunnitelmaan. Lausunnot ovat liitteinä C ja D.

Palolautakunta ilmoittaa liitteenä E olevassa uudistetussa esityksessään tarkistaneensa torjuntasuunnitelman, joka on liitteenä F.

II

Khs toteaa, että yleisten töiden lautakunnan, satamalautakunnan ja ympäristönsuojeluneuvottelukunnan lausunnot on annettu liitettä F laajemmasta suunnitelmasta. Lausunnoissa esitetyt kannanotot on mahdollisuuksien mukaan otettu huomioon uutta, tiivistettyä liitteen F mukaista, suunnitelmaa laadittaessa.

Khs ilmoittaa vielä, että Kvston hyväksymä torjuntasuunnitelma on alistettava Helsingin vesipiirin vesitoimiston vahvistettavaksi.

Edellä olevan perusteella *Khs* esittää, että Kvsto päättäisi

hyväksyä kaupungin maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjuntasuunnitelman liitteen F mukaisena.

Helsinki 13. 8. 1979

V a k u u d e k s i:

Pentti Mäkelä

PALOLAUTAKUNTA

4. 10. 1977

N:o 93

Kaupunginhallitus

Asia: Öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmaehdotus

Toukokuun 24. päivänä 1974 annettiin laki maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta (378/74). Samana päivänä annettiin laki öljynsuojarahastosta (379/74). Molemmat lait astuivat voimaan tammikuun 1. päivänä 1975. Mainittujen lakien nojalla on annettu asetus maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta (977/74) samoin kuin asetus öljynsuojarahastosta (1092/74). Myös asetukset astuivat voimaan tammikuun 1. päivänä 1975.

Asetuksen 5 §:ssä on tarkemmin säädetty mitä nyt puheena olevan öljyvahinkojen torjuntasuunnitelman tulee sisältää. Näiltä osin on todettava seuraavaa:

a) Pykälän 1 kohdan mukaan torjuntasuunnitelman tulee sisältää tiedot viranomaisesta, joka on vastuussa öljyvahinkojen torjunnan järjestämisestä ja johtamisesta. Kun otetaan huomioon, että on tarkoituksenmukaista muodostaa torjuntaorganisaatio mahdollisimman suuressa määrin tukeutuen jo olemassa oleviin hälytys- ja pelastusorganisaatioihin, lienee asianmukaista, että palopäällikkö valitaan edellä tarkoitetuksi viranomaiseksi. Kun lisäksi otetaan huomioon lain 5 §:n 2 momentin säännökset, on syytä ilmoittaa edellä mainittu vastuuviranomainen vesipiirin vesitoimistolle jo ennen torjuntasuunnitelman hyväksymistä.

b) Pykälän 2 kohdan mukaan öljyntorjuntasuunnitelman tulee sisältää selvitys tärkeistä pohjavesialueista.

c) Pykälän 2 kohta on eräältä osaltaan saanut epäonnistuneen sanonnan, joka tuskin vastaa lainsäätäjän tarkoitusta. Sen mukaan torjuntasuunnitelman tulee sisältää selvitys teollisuuslaitoksista, voimalaitoksista, jotka käyttävät runsaasti öljy-yhdisteitä. Säännöksen täysin muodollisen tulkinnan mukaan torjuntasuunnitelma tulisi sisältää tiedot *kaikista* teollisuuslaitoksista, riippumatta siitä, missä määrin ne käyttävät öljyä. Säännöksen tarkoituksen huomioon ottaen on säännöstä kuitenkin tulkittu siten, että ainoastaan ne teollisuuslaitokset, jotka käyttävät runsaasti öljy-yhdisteitä, on ilmoitettava suunnitelmansa.

Pykälän 4 kohdan mukaan on suunnitelmassa esitettävä selvitys torjuntayksiköiden henkilöille järjestettävästä koulutuksesta. Vesihallituksen ilmoituksen mukaan koulutusta tullaan järjestämään myös vesihallinnon taholta.

Pykälän 6 kohdan mukaan suunnitelmassa on esitettävä selvitys öljyvahingon jälkitorjunnan järjestämisestä, erityisesti jäteöljyn ja öljyisen jätteen vastaanotosta, varastoinnista ja jatkokäsittelystä.

Pykälän 7 kohta sisältää määräykset paikallisesta ja seudullisesta yhteistoiminnasta erityisesti naapurikuntien ja alueella olevien öljyn varastojien kesken. Yhteistoimintaa voidaan useissa tapauksissa pitää tarkoituksenmukaisena, jolloin vältetään tarpeettomia kustannuksia.

Lain mukaan kunnalla on oikeus saada valtion varoista korvaus vahvistetun öljy-

vahinkojen torjuntasuunnitelman mukaisen kaluston hankkimisesta. Tulkinnanvaraista on, jos kalusto on hankittu 1. 1. 1975 jälkeen, mutta ennen torjuntasuunnitelman vahvistamista, saadaanko tästä kalustosta korvaus. Koska on pidettävä tulkinnanvaraisena, saadaanko tällainen kaluston korvaus vai ei, on suuremmilta kalustohankinnoilta pidättäydytty siihen saakka, kunnes torjuntasuunnitelma on vahvistettu.

Asetuksen 9 §:n mukaan tärkeillä pohjavesialueilla olevista alle 100 000 litran polttoainesäiliöistä on kunnan pidettävä erillistä luetteloa. Luettelossa tapahtuneet muutokset on vuosittain ilmoitettava vesipiirin vesitoimistolle. Luettelo ei sisälly torjuntasuunnitelmaan eikä luettelossa tapahtuneita muutoksia siis käsitellä valtuustossa eikä myöskään vesitoimisto vahvista luetteloa.

Asetuksen 3 §:n johdosta on huomattava, että jos öljyn määrä on samalla varastoalueella 1 000 000 litraa tai sitä suurempi, varastoijan tulee laatia pykälässä mainittu selvitys sekä saattaa se viipymättä kunnan tietoon.

Nyt puheena olevan maa-alueiden öljyvahingontorjuntaa koskevan lainsäädännön lisäksi on olemassa erillinen lainsäädäntö vesistöalueiden öljyvahingontorjunnasta, mikä pääkaupungin sijainnin huomioon ottaen sisältää myös erittäin tärkeitä näkökohtia. Tätä koskevan 22. 9. 1972 annetun lain ja 26. 10. 1972 annetun asetuksen aluksista aiheutuvien öljyvahinkojen torjunnasta edellyttämät toimenpiteet on jo pääosin toteutettu. Erityisesti on huomautettava, että Helsingin kaupungilla on jo ennen öljyvahinkojen torjuntaa koskevan lainsäädännön antamista ollut voimassa kaupunginhallituksen 22. 12. 1966 määräämien periaatteiden mukainen öljyvahinkojen torjuntaorganisaatio. Kaupunginhallitus on myös 2. 4. 1973 tekemällään päätöksellä määrännyt palopäällikön toimimaan aluksista aiheutuvien öljyvahinkojen torjumisesta annetun lainsäädännön edellyttämänä öljyvahinkojen torjuntaviranomaisena kaupungin alueella. Samalla kaupunginhallitus on määrännyt palopäällikön toimimaan öljyvahinkojen torjuntatyön johtajana myös niissä tapauksissa, jolloin tilanne edellyttää useamman kuin yhden kaupungin laitoksen toimintaa.

Kun maa- ja vesistöalueiden öljyvahinkojen torjuntaorganisaatiot ovat tärkeimmiltä osiltaan samat on osoittautunut tarkoituksenmukaisemmaksi esittää yhdistettäväksi soveltuvin osin molemmat suunnitelmat. Tähän ei ole ollut huomautettavaa tällaisen järjestelyn johdosta.

Yleiskäsityksen saamiseksi suunnitelmasta mainittakoon seuraavassa sen alaotsikot ja kappaleiden nimet:

- Kuntaselvitys
- Toimeenpanoluettelo
- Luonnonsuojelualueet
- Pohjavesialueet
- Pintavedenottoalueet
- Palavan nesteen varastoalueet
- Alle 100 m³ polttoöljysäiliöt pohjavesialueilla
- Tärkeimmät öljynkuljetusreitit (maantiet, vesitiet ja rautatiet)
- Ensi- ja jälkitorjuntaan saatava henkilöstö
- Öt-henkilöstölle suunniteltu koulutus
- Kaupungin omistama öt-kalusto
- Jälkitorjunnan järjestäminen
- Jäteöljyn ja öljyisen jätteen varastointi ja jatkokäsittely

Yhteistoiminta öljyvahinkotapauksissa
 — paikallinen yhteistoiminta
 — yhteistoiminta naapurikuntien kanssa

Radiokalusto

Yksityiset loka-autot

Liite n:o 1 Öljyvahinkotorjunnan organisaatio- ja hälyttämiskaavio

Karttaliite n:o 2

- pohjavesialueet = sininen viiva
- pintavesialueet = sininen pisteviiva
- luonnonsuojelualueet = sininen katkoviiva
- öljyvarastoalueet = punainen viiva

Liite n:o 3 Puhtaanapito-osaston työkonopiirit

Liite n:o 4 Yhtiökohtaiset kartat Laajasalon ja Herttoniemen öljysatamista

Liite n:o 5 Tietoja Helsingin kaupungin raakaveden hankinnasta (Vantaa—Hii-
denvesi)

Pääperiaatteena ehdotuksessa Helsingin kaupungin öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmaksi on jo aikaisemmin mainitun kaupunginhallituksen 22. 12. 1966 tekemän päätöksen tarkoittama tehtäväjako. Toimintaan osallistuvat palolaitoksen ohella rakennusvirasto, satamalaitos ja vesilaitos. Yleisperiaatetta on kuitenkin kokemusten perusteella tarkistettu siten, että palolaitos huolehtii ensitorjunnasta kaikissa öljyvahinkotilanteissa muiden virastojen ja laitosten osallistuessa vahinkojen jälkitorjuntaan. Tähän on päädytty syystä, etteivät muut laitokset palolaitosta lukuunottamatta voi ilman kohtuuttomia korvauksia ylläpitää ensitorjunnan edellyttämää jatkuvaa toimintavalmiutta. Multa osin suunnitelma toteuttaa aikaisemmin vahvistettuja ja käytännössä hyväksi havaittuja periaatteita.

Edellä olevaan viitaten palolautakunta lähettää ehdotuksen Helsingin kaupungin öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmaksi jatkotoimenpiteitä varten.

Leo Wilkman
 Varapuheenjohtaja

Kari Lehtokangas
 Sihteeri

YMPÄRISTÖNSUOJELUNEUVOTTELUKUNTA

28. 10. 1977

N:o 50

Kaupunginhallitukselle

Helsingin kaupungin öljyvahinkojen torjuntasuunnitelma

Palauttaen viitekohdassa mainitun lähetteen asiakirjoineen ympäristönsuojeluneuvottelukunta uudistaa asiasta 10. 12. 1976 antamansa lausunnon:

Kaupunginhallitus päätti kokouksessaan 7. 8. 1972 pöytäkirjan 2012 §:n kohdalla vt T. Ravealan aloitteesta kehottaa ympäristönsuojelutoimikuntaa itse tai asettamansa jaoksen tai työryhmän avulla selvittämään, minkä kaupungin viranomaisen toimesta sekä missä muodossa ja millä tavoin olisi kaupungin alueella keskitetysti suoritettava öljyvahinkojen torjuntaa.

Ympäristönsuojelutoimikunta päätti kokouksessaan 20. 10. 1972 ptk:n 5 §:n kohdalla asettaa työjaoksen selvittämään mm. kaupunginhallituksen toimeksiantoja. Työjaoksen nimeksi otettiin öljyvahinkojen torjuntatyöjaos HYTÖ ja sen puheenjohtajaksi valittiin jäsen Ekelund. Työjaos aloitti työskentelynsä 4. 12. 1972 ja otti sihteerikseen palolaitoksen toimistopäällikkö Kari Lehtokankaan.

Työjaos sai I osamietintönsä, »Öljyvahinkojen torjunnan järjestely Helsingin kaupungin alueella, lainsäädäntö ja jaoksen ehdotukset» valmiiksi 25. 3. 1974 ja jätti sen ympäristönsuojelutoimikunnalle, joka puolestaan päätti 5. 4. 1974 antaa osamietinnön kaupunginhallitukselle samalla pyytäen, että kaupunginhallitus katsoisi ympäristönsuojelutoimikunnalle antamansa tehtävän tulleen suoritetuksi.

Esillä oleva »Helsingin kaupungin öljyvahinkojen torjuntasuunnitelma» pohjautuu kaupunginhallituksen 22. 12. 1966 tekemään päätökseen öljyvahinkojen torjunnasta sekä ympäristönsuojelutoimikunnan kaupunginhallitukselle tekemään ehdotukseen torjunnan järjestelyistä.

Palolautakunnan laatima torjuntasuunnitelma lienee käsitettävissä näiden edellä mainittujen ehdotusten käytännön toteuttamissuunnitelmaksi asetuksen ja vesipiirin edellyttämässä muodossa.

Ympäristönsuojelutoimikunta päätti 10. 12. 1976 ilmoittaa lausuntonaan kaupunginhallitukselle, ettei sillä yllämainituin perustein ole huomauttamista Helsingin kaupungin öljyntorjuntasuunnitelman johdosta. Ympäristönsuojeluneuvottelukunta päätti 28. 10. 1977 uudistaa ylläolevan lausunnon.

Ympäristönsuojeluneuvottelukunnan puolesta

Gunnar Smeds

Ora Patoharju

YLEISTEN TÖIDEN LAUTAKUNTA

12. 1. 1978 § 74

N:o 16

Kaupunginhallitukselle

Asia: Lausunnon antaminen Helsingin kaupungin öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmasta

Palauttaen asiakirjat liitteineen yleisten töiden lautakunta esittää asiasta lausuntonaan seuraavaa:

Suunnitelmassa on öljyvahinkojen torjuntaan varauduttu jakamalla vastuualueet ja tekemällä yhteistyösopimuksia kaluston ja työvoiman käytöstä. Niinikään on sopimuksia tankkiautokalustosta. Suunnitelmaan ei tältä osin ole huomautettavaa.

Pienehköjen öljymäärien joutuessa jätevesiviemäriverkostoon on öljynpoistosta nykyisin huolehtinut rakennusviraston katurakennusosasto sekä ensi- että jälkitorjunnan osalta omalla henkilökunnallaan ja kalustollaan. Öljyn poisto on tapahtunut tällöin puhdistamoilla ja keräysmenetelmänä on käytetty joko imeyttämistä turpeeseen tai pumppausta tankkiautoon. Torjuntasuunnitelman mukaan ensitorjunta kuuluisi palolaitokselle.

Ulkona tapahtuvan öljyvahingon seurauksena saattaa öljyä kulkeutua joko suoraan tai sadevesiviemäriverkoston kautta avo-ojiin, puroihin ja edelleen mereen. Avo-ojat ja purot voidaan laskea kuuluvaksi sadevesiviemäriverkostoon ja torjuntasuunnitelman mukaan ensitorjunnasta vastaa palolaitos ja jälkitorjunnasta katurakennusosasto.

Niillä ranta-alueilla, missä sade- tai sekavesiviemärit laskevat mereen, voi öljyä vahingon sattuessa kulkeutua mereen, jolloin vastuu öljyn poistosta siirtyy palolaitokselle ja satamalaitokselle.

Torjuntasuunnitelman mukaan katurakennusosaston vastuualueeseen kuuluu jälkitorjunta sade- ja jätevesiviemäriverkostojen osalta. Öljyvuodon seurauksena öljy yleensä kulkeutuu jätevesiviemäriverkoston kautta puhdistamoihin, jotka yleisen viemärlaitoksen osina kuuluvat katurakennusosaston hoitoon. Vastuualuemaaritteluun tulisi sisällyttää myös jätevedenpuhdistamot ja rakennusviraston katurakennusosaston vastuualuetta tulisi laajentaa käsittämään torjunnassa seka- ja jätevesiviemäriverkoston ensi- ja jälkitorjunta. Sadevesiviemäroinnissä ensitorjunnasta vastaisi palolaitos ja jälkitorjunnasta katurakennusosasto omalla toimialueellaan.

Torjuntasuunnitelmassa tulisi eri osat yhdenmukaistaa epäselvyyksien välttämiseksi. Esim. vastuualueet torjunnan eri vaiheissa on esitetty suunnitelman B-kohdassa ja P-kohtaan liittyvässä organisaatiokaaviossa ristiriitaisesti. P-kohdan kaaviossa ensitorjuntaan osallistuisi palolaitoksen lisäksi muitakin.

Puhdistustyössä kertyvien massojen ja nesteiden keräykseen on saatavissa 200 l:n astioita ja niiden tilapäisvarastoinnille on osoitettavissa paikkoja. Eri yrityksiltä lienee saatavissa myös suursäiliökapasiteettia. Näistä ei torjuntasuunnitelmassa ole selkeästi sanottu. Suurempien öljyvahinkojen korjaamista varten olisi selvitettävä puhdistettavien massojen keräilypaikat. Keräilypaikat on varustettava nestettä läpäisemättömällä pohjalla ojituksella valuvien öljyjen keräämiseksi.

Puhdistamoilla tapahtuvan öljyntorjunnan vaikein toimenpide on nykyisin öljyjätteiden jälkikäsittely. Suurin osa öljyjätteistä kuljetetaan nykyisin kaatopaikoille. Mikäli öljyn joukkoon ei ole sekoitettu turvetta suuria määriä, vaan jäteveden mukana tullut öljy on poistettu pääasiassa vesiöljyseoksena, voidaan seos kuljettaa Va-Ho Oy:n käsiteltäväksi. Hävittäminen ja jätteen kuljetus käsittelylaitokselle ovat osoittautuneet hankaliksi ja kalliiksi toimenpiteiksi, joten öljyjätteitä on kerätty ja varastoitu puhdistamoiden alueille.

Yleisten töiden lautakunnan puolesta:

Kaarlo Pettinen

Liisa Polón

SATAMALAUTAKUNTA

14. 3. 1978

Kaupunginhallitus

Asia: Öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmasta annettava lausunto

Satamalautakunta toteaa viitekohdassa mainitun lähetteen johdosta, että satamalaitoksen tekninen osasto osallistuu sataman vesialueella olevan öljyn poistoon. Öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmaehdotuksessa onkin otettu huomioon osaston saamat käytännön kokemukset. Seuraavat tarkennukset olisi kuitenkin otettava huomioon lopullisessa torjuntasuunnitelmassa:

1. Va-Ho Oy ei ole moneen vuoteen voinut vastaanottaa öljyistä turvejätettä. Jätteet on hakenut vahinkopaikalta Tankkihuolto & Loka Oy.

2. Valmet Oy:n Vuosaaren telakan öljyntorjuntaryhmän organisaatio ja kalustoluettelo puuttuu.

3. Karttaliite n:o 2:ssa on Herttoniemen teollisuus- ja öljyvarastoalueelle merkitty pohjavesialue, kuitenkin taulukko 2.1-1:ssä on todellista tilannetta vastaava huomautus: »Herttoniemen pohjavedenotto ei enää ole käytössä.» Tätä pohjavesialuetta ei myöskään ole merkitty vesihallituksen luetteloon »Yhdyskuntien vedenhankinnalle tärkeät pohjavesialueet» (vesihallituksen tiedotus 109). Näin ollen se tulisi poistaa karttaliitteestä n:o 2.

4. Taulukko 4-1 satamalaitoksen varikolla työskentelevät 1+10 miestä eivät ole *pääasiallisesti* öljyntorjuntatoissa vaan ovat yleisissä korjaustoissa. Ryhmä on työaikana klo 7.00-16.00 välisenä aikana hälytettävissä öljyntorjuntatyöhön n. 1/2-1 tunnissa. Työajan ulkopuolella voidaan ryhmä tai osa siitä hälyttää siten, että HÄKE hälyttää jomman kumman työjohtajan, joka puhelimella hälyttää ryhmän muut jäsenet. Hälytysaika työajan ulkopuolella on kuitenkin useita tunteja. Ryhmälle ei ole taloudellisista syistä voitu järjestää päivystystä tai varallaoloa.

5. Öljyntorjuntakalustoluetteloon n:o 5-1 on tullut seuraavat muutokset:

- öljynkokoamisproomut 2 kpl à 100 m³ on poistettu
- ilmapumppuja on 1 kpl
- imeytysaine Antipol, nimike voitaisiin muuttaa nimikkeeksi imeytysturve
- työlauttoja pintakuorintaan on 3 kpl
- öljypuomia »Nokia» on 800 m
- Styrox-täytteistä ilmapuomia 300 m on poistettu
- valopoijuja 2 kpl
- öljynkeruusailiö muovinen kokoontaitettava 1,5 m³
- radiopuhelimia 4 kpl

Muista osin lautakunta yhtyy torjuntasuunnitelmaehdotukseen.

Satamalautakunta puoltaa öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmaehdotuksen hyväksymistä yllä mainituin tarkennuksin.

Satamalautakunnan puolesta:

Veikko Aalto
puheenjohtaja

S. Järvelä
sihteeri

PALOLAUTAKUNTA

12. 12. 1978

N:o 97

*Liite E**Kaupunginhallitus**Asia: Öljyvahinkojen torjuntasuunnitelma*

Toukokuun 24. päivänä 1974 annettiin laki maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta (378/74). Samana päivänä annettiin laki öljynsuojarahastosta (379/74). Molemmat lait astuivat voimaan tammikuun 1. päivänä 1975. Mainittujen lakien nojalla on annettu asetus maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta (977/74) samoin kuin asetus öljynsuojarahastosta (1092/74). Myös asetukset astuivat voimaan tammikuun 1. päivänä 1975.

Asetuksen 5 §:ssä on tarkemmin säädetty mitä nyt puheena oleva öljyvahinkojen torjuntasuunnitelman tulee sisältää.

Nyt puheena olevan maa-alueiden öljyvahingontorjuntaa koskevan lainsäädännön lisäksi on olemassa erillinen lainsäädäntö vesistöalueiden öljyvahingontorjunnasta, mikä pääkaupungin sijainnin huomioon ottaen sisältää myös erittäin tärkeitä näkökohtia. Tätä koskevan 22. 9. 1972 annetun lain ja 26. 10. 1972 annetun asetuksen aluksista aiheutuvien öljyvahinkojen torjunnasta edellyttämät toimenpiteet on jo pääosin toteutettu. Erityisesti on huomautettava, että Helsingin kaupungilla on jo ennen öljyvahinkojen torjuntaa koskevan lainsäädännön antamista ollut voimassa kaupunginhallituksen 22. 12. 1966 määräämien periaatteiden mukainen öljyvahinkojen torjuntaorganisaatio. Kaupunginhallitus on myös 2. 4. 1973 tekemällään päätöksellä määrännyt palopäällikön toimimaan aluksista aiheutuvien öljyvahinkojen torjumisesta annetun lainsäädännön edellyttämänä öljyvahinkojen torjuntaviranomaisena kaupungin alueella. Samalla kaupunginhallitus on määrännyt palopäällikön toimimaan öljyvahinkojen torjuntatyön johtajana myös niissä tapauksissa, jolloin tilanne edellyttää useamman kuin yhden kaupungin laitoksen toimintaa.

Kun maa- ja vesistöalueiden öljyvahinkojen torjuntaorganisaatiot ovat tärkeimmiltä osiltaan samat on osoittautunut taroituksenmukaiseksi esittää yhdistettäväksi soveltuvin osin molemmat suunnitelmat.

Pääperiaatteena ehdotuksessa Helsingin kaupungin öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmaksi on jo aikaisemmin mainitun kaupunginhallituksen 22. 12. 1966 tekemän päätöksen tarkoittama tehtäväjako. Toimintaan osallistuvat palolaitoksen ohella rakennusvirasto, satamalaitos ja vesilaitos. Yleisperiaatetta on kuitenkin kokemusten perusteella tarkistettu siten, että palolaitos huolehtii ensitorjunnasta kaikissa öljyvahinkotilanteissa muiden virastojen ja laitosten osallistuessa vahinkojen jälkitorjuntaan. Tähän on päädytty syystä, etteivät muut laitokset palolaitosta lukuunottamatta voi ilman kohtuuttomia korvauksia ylläpitää ensitorjunnan edellyttämää jatkuvaa toimintavalmiutta. Muilta osin suunnitelma toteuttaa aikaisemmin vahvistettuja ja käytännössä hyväksi havaittuja periaatteita.

Palolautakunta lähetti ehdotuksensa öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmaksi 4. 10. 1977, joka syksyllä 1978 palautettiin palolaitokselle tarkistuksia varten.

Palolautakunta lähettää tarkistetun ehdotuksen Helsingin kaupungin öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmaksi edelleen kaupunginhallitukselle jatkotoimenpiteitä varten.

O. Vanhala
Puheenjohtaja

Kari Lehtokangas
Sihteeri

Maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjuntasuunnitelma

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu
01 Suunnitelman yleiset perusteet	13
02 Yleistä	13
03 Kuntaselvitys	14
1. Tiedot viranomaisesta, joka on vastuussa öljyvahinkojen torjunnan järjestämisestä	15
2. Selvitys öljyvahingoille aroista kohteista	15
2.1 Tiedot tärkeistä pohjavesialueista	15
2.2 Tiedot vähintään 200 henkilön talousveden ottoon käytettävistä pinta-vesistä	15
2.3 Tiedot luonnonsuojelualueista ja muista tärkeistä suojelukohteista	16
2.4 Tiedot palavan nesteen varastoalueista sekä sellaisista teollisuus- ja voimalaitoksista, jotka käyttävät runsaasti öljy-yhdisteitä	16
2.5 Tiedot tärkeimmistä öljynkuljetusreiteistä kunnan alueella	17
2.6 Yhteenveto	17
Taulukot	
3. Selvitys hälytysjärjestelmästä ja torjuntayksiköiden toimintajärjestyksestä	27
3.1 Tiedot hälytysjärjestelmästä ja erityisesti siitä, kenelle vahinkoilmoitukset tehdään	27
3.2 Tiedot torjuntayksiköiden toimintajärjestyksestä ja hälytystavoista ..	27
Kaavio	
4. Selvitys torjuntayksiköiden muodostamisesta, niiden henkilöstöstä sekä henkilöiden virka-asemasta ja sijaisuusjärjestelyistä, heidän perehtyneisyydestään torjuntaan ja heille järjestettävästä koulutuksesta	34
4.1 Torjuntayksiköt ja niiden henkilöstö	34
4.2 Torjuntahenkilöstön koulutus	35
5. Tiedot torjuntayksiköiden käyttöön tulevista öljyvahinkojen torjuntakalustosta ja -tarvikkeista	36
5.0 Perusteet	36
5.1 Nykyinen kalusto	36
5.2 Hankittava kalusto	36
5.3 Kaluston sijoitus	37
Taulukot	
6. Selvitys öljyvahingon jälkitorjunnan järjestämisestä, erityisesti jäteöljyn ja öljyisen jätteen vastaanotosta, varastoinnista ja jatkokäsittelystä	43
7. Tiedot paikallisesta ja seudullisesta yhteistoiminnasta öljyvahinkotorjunnassa	44
8. Tiedot muista öljyvahinkojen torjuntaan vaikuttavista olosuhteista	45
9. Yhteenveto kustannuksista	

LIITTEENÄ: — radiokalusto v. 1978
 — erikoiskalusto v. 1978
 — kartta

01 MAA-ALUEILLA TAPAHTUVIEN ÖLJYVAHINKOJEN TORJUNTA-SUUNNITELMAN PERUSTEET

- laki maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta (378/74)
 - asetus maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta (977/74)
 - vesihallituksen ohjeet maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjunnan järjestämisestä vesipiireissä, öljyntorjuntaohje n:o 1 (n:o 1057/430 VH 1975)
 - soveltuvin osin laki palo- ja pelastustoimesta (559/75)
 - soveltuvin osin asetus palo- ja pelastustoimesta (1089/75)
 - soveltuvin osin laki aluksista aiheutuvien öljyvahinkojen torjumisesta (668/72), koskee rannikkokuntia
 - sekä em. lakeja, asetuksia ja ohjeita koskevat mahdolliset muutokset
- Torjuntasuunnitelma perustuu samalla siihen, että kunta hoitaa sille kuuluvat velvollisuutensa yksin.

02 YLEISTÄ

Maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta annetun lain (378/74) 5 §:n 2 mom:n mukaan kunnan on huolehdittava alueellaan öljyvahinkojen torjunnasta. Kunnalla on oltava kunnallisvaltuuston hyväksymä öljyvahinkojen torjuntasuunnitelma sekä nimetty viranomainen, joka on vastuussa öljyvahinkojen torjunnan järjestämisestä ja johtamisesta kunnan alueella. Torjuntaviranomaisiin kuuluu lain 6 §:n 1 mom:n perusteella myös kunnallista torjuntahenkilöstöä torjuntatyössä johtava henkilö. Lain 7 §:n mukaan torjuntaviranomaisten on, milloin öljyvahinko on tapahtunut tai se uhkaa, kiireellisesti ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin paikalliset olosuhteet ja vahingon luonne sekä vaikutus huomioon ottaen.

Kunnan torjuntavastuu koskee myös öljyvarastoja vaikka varastoija lain 4 §:n ja maaöljyvahinkoasetuksen (977/94) 2—4 §:ien mukaan on velvollinen kohtuullisessa määrin huolehtimaan öljyvahinkojen torjunnasta varastoalueellaan.

Valtuuston hyväksymä torjuntasuunnitelma on alistettava vesipiirin vesitoimiston vahvistettavaksi. Vesitoimiston on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, onko kalusto tarpeellinen ja tarkoituksenmukainen samoin kuin onko torjuntavalmiuden ylläpito sekä torjuntahenkilöstön koulutus järjestetty olosuhteiden vaatimalla tavalla, välttäen tarpeettomia kustannuksia.

Lain 5 §:n 3 mom:n mukaan kunta voi, saatuaan siihen vesipiirin vesitoimiston suostumuksen, sopia velvollisuutensa täyttämistä yhteistoiminnassa naapurikuntien tai öljyvarastojien kanssa. Tällöin on asetuksen (977/74) 7 §:n mukaan suunnitelmassa otettava huomioon paikalliset ja seudulliset olosuhteet sekä kiinnitettävä erityistä huomiota saavutettavaan kustannusten säästöön ja siihen, ettei järjestelyllä heikennetä torjuntavalmiutta.

Vesitoimiston suostumusta ei kuitenkaan tarvita sellaiseen yhteistoimintaan, joka tarkoittaa yhteistoiminta-alueen puitteissa tapahtuvaa avun antamista sekä muuta palo- ja pelastustoimen alaa koskevaa yhteistyötä. Palo- ja pelastustoimesta annetun lain (559/75) 18 §:n perusteella kunta on velvollinen antamaan edellä tarkoitettua apua toiselle kunnalle. Tarvittaessa on kunnan torjuntaviranomaisilla tai, mikäli on kysymys toisen kunnan torjuntakaluston tai -henkilöstön käytöstä, asianomaisen vesipiirin vesitoimistolla oikeus maaöljyvahinkolain 8 §:n perusteella määrätä sen, jolla on tor-

juntakalustoa tai tarvikkeita taikka niiden käyttöön perehtynyttä henkilöstöä, asettamaan nämä torjuntaviranomaisten käyttöön. Lisäksi torjuntaviranomaisilla on oikeus öljyvahingon torjumiseksi ottaa käyttöön tarpeellisia viestitys- ja kuljetusvälineitä sekä työkoneita ja -välineitä.

Maaöljyvahinkolain 5 §:n 4 mom:n mukaan kunnalla on oikeus saada valtion varoista korvaus vahvistetun öljyvahinkojen torjuntasuunnitelman mukaisen kaluston hankkimisesta ja sen mukaisen torjuntavalmiuden ylläpitämisestä sekä torjuntahenkilöstön koulutuksesta aiheutuvista kustannuksista. Korvausmenettelyn osalta on voimassa, mitä öljysuojarahastolaissa (379/74) ja asetuksessa (1092/74) sekä valtioneuvoston päätöksessä asian käsittelystä öljyvahinkolautakunnassa (828/75) on säädetty.

Öljyvahinkojen torjuntasuunnitelmaan kuuluvat asiat on mainittu maaöljyvahinkoasetuksen 5 §:ssä. Asetuksen 8 §:n mukaan on valtuuston hyväksymä torjuntasuunnitelma ja siihen tehdyt muutokset lähetettävä tiedoksi lääninhallitukselle samalla kun ne alistetaan vesipiirin vesitoimiston vahvistettaviksi. Koska kysymys on alistusasiasta, valtuuston päätöksestä on mahdolliset valitukset tehtävä vesitoimistolle.

Torjuntasuunnitelman muutokset on käsiteltävä samassa järjestyksessä kuin varsinainen torjuntasuunnitelma. Muutoksiksi on kuitenkin katsottava vain sellaiset seikat, joilla on merkitystä torjunnan järjestämisen ja torjuntavalmiuden kannalta, mukaan lukien torjuntakaluston hankkiminen ja torjuntahenkilöstön koulutus. Sen sijaan, jos torjuntahenkilöstön osalta tapahtuu henkilömuutoksia, kysymys ei tällöin ole suunnitelman muuttamisesta. Kunnallisen torjuntaorganisaation tiedossa on kuitenkin aina oltava, ketkä torjuntaorganisaatioon kulloinkin kuuluvat.

Tämä torjuntasuunnitelma on voimassa toistaiseksi. Torjuntaorganisaatio perustuu palo- ja pelastustoimeen sekä rakennusviraston, satamalaitoksen sekä vesilaitoksen organisaatioihin ja siihen, että tarvittaessa turvaudutaan ulkopuoliseen torjuntakalustoon ja -henkilöstöön. Oman torjuntakaluston osalta on pyritty esittämään lopullinen kaluston tarve sekä torjuntahenkilöstön koulutuksen osalta vuotuiset yleistavoitteet. Mikäli näiden osalta myöhemmin on tarpeen tehdä täydennyksiä tai lisäyksiä, muutokset käsitellään asianmukaisessa järjestyksessä erikseen.

03 KUNTASELVITYS

Helsingin kaupunki

Kokonaispinta-ala 448,1 km²

josta vesistöjä 266,9 km² 60 %

(ilman merialueita — km² — %)

Asukkaita 1. 1. 1978 488 268

Palo- ja pelastustoimen yhteistoiminta-alue:

Helsingin

yhteistoiminta-alue
torjunnan taso

Espoo

A 2

Helsinki

A 3

Kauniainen

B 2

Kirkkonummi

B 2

Sipoo

B 2

Siuntio

B 2

Vantaa

A 2

- A. Erittäin riskialtis
- B. Keskimääräisen riskialtis
- C. Vähäiset riskialtis
- 1. Varustetaso (peruskalusto)
- 2. » (täydennetty peruskalusto)
- 3. » (keskuskuntataso)

1. TIEDOT VIRANOMAISESTA, JOKA ON VASTUUSSA ÖLJYVAHINGKOJEN TORJUNNAN JÄRJESTÄMISESTÄ JA JOHTAMISESTA

Lain 5 §:n 2 mom:n tarkoittama öljyvahinkojen torjunnan vastuuviranomainen on palopäällikkö ja tämän ollessa estyneenä apulaispalopäällikkö.

Lain 6 §:n 1 mom:n mukaan torjuntaviranomaisiin kuuluu myös kunnallista torjuntahenkilöstöä torjuntatehtävissä johtava henkilö.

Muut kunnalliset viranomaiset antavat tarvittaessa virka-apua torjuntaviranomaisille.

2. SELVITYS ÖLJYVAHINGOILLE AROISTA KOHTEISTA

2.1 Tärkeät pohjavesialueet

Tärkeät pohjavesialueet mahdollisine vedenottamoineen ovat:

pohjavesi	vedenottamo
Vuosaari	Vuosaari
Vartiokylä	Broända
Tattarisuo	Tattarisuo
Fazerila	Ei Helsingin alueella
Santahamina	1 ottamo

Pohjavesialueista on myös karttaliitteet (1:200000 ja 1:20000)

Yksityiskohtaiset tiedot tärkeistä pohjavesialueista ja niillä olevista vedenottoista sekä niiden riskikohteista on esitetty taulukossa 2.1.—1, joka on 2-osainen.

Pohjavesialueiden riskikohteista on erityisesti mainittava asutustaaajamat.

2.2. Vähintään 200 henkilön talousveden ottoon käytettävät pintavesialueet

Vähintään 200 henkilön talousveden ottoon käytetään Vantaanjokea sivuvesistöineen. Helsingin kaupungin alueella niistä on Vantaanjoen alajuoksu (12 km) ja Keravanjoen alajuoksu (6 km).

Raakavesi pyritään yleensä ottamaan sekä Pitkälän että Vanhankaupungin puhdistuslaitokselle Silvolan altaan kautta. Tarvittaessa on mahdollista ottaa raakavesi molemmille laitoksille Pitkälän jokisuunnasta sekä jälkimmäiselle laitokselle myös Vanhankaupungin suunnasta.

Ne on esitetty karttaliitteessä 1:20000

Yksityiskohtaiset tiedot vedenottoon käytettävistä pintavesistä ja niiden riskikohteista on esitetty taulukossa 2.2.—1.

Pintavedenottamoiden riskitekijöistä on erityisesti mainittava liikenneväylät ja ympäristön asutus ja teollisuus.

2.3 Luonnonsuojelualueet ja muut tärkeät suojelukohteet

Öljyvahinkojen torjunnan kannalta merkittävät luonnonsuojelualueet ja muut tärkeät suojelukohteet ovat:

Viikin luonnonsuojelualue

Kallahden harju

Ne on esitetty karttaliitteessä 1:20000

Yksityiskohtaiset tiedot suojelualueista ja kohteista ja niiden riskitekijöistä on esitetty taulukossa 2.3—1.

2.4 Palavan nesteen varastoalueet sekä sellaiset teollisuus- ja voimalaitokset, jotka käyttävät runsaasti öljy-yhdisteitä.

Palavan nesteen varastoalueet ja runsaasti öljy-yhdisteitä käyttävät teollisuus- ja voimalaitokset, joilla on öljyä vähintään 100 m³, ovat öljymäärineen seuraavat:

Varasto tai laitos	varastotilavuus
--------------------	-----------------

Laajasalon öljyvarastoalue:

— Oy Shell Ab	98 252 m ³
— Oy Esso Ab	1 214 110 »
— Neste Oy	36 000 »
— Oy Finngulf	26 400 »
— Oy Algol Ab	6 600 »
— Setynoil Oy	829 »

Herttoniemen öljyvarastoalue:

— Polttoaineosuuskunta	65 500 m ³
— Oy Teboil Ab	52 426 »
— Teollisuuden Polttoöljy Oy	16 600 »
— Oy Skanoil Ab	13 675 »
— Oy Union Ab	17 000 »
— Oy Shell Ab	5 430 »

Helsingin kaupungin energialaitos:

— Hanasaari	8 300 m ³
— Salmisaari	125 560 »
— Kellosaari	400 »
— Myllypuro	5 400 »
— Jakomäki	1 100 »
— Munkkisaari	8 150 »
— Alppila	3 000 »
— Ruskeasuo	10 150 »
— Lassila	8 150 »

Valtion rautatiet:

— Sähköveturivarikko Pasila	2 405 m ³
-----------------------------	----------------------

Puolustuslaitos:

— Santahamina	2 500 »
---------------	---------

Ne on esitetty karttaliitteessä 1:20000

Yksityiskohtaiset tiedot varastoista ja laitoksista on esitetty taulukossa 2.4.—1

Alle 100 000 l:n polttoöljysäiliöitä on tärkeillä pohjavesialueilla yhteensä 124 kpl jakautuen pohjavesialueittain seuraavasti:

pohjavesialue	öljysäiliöitä kpl	joista maan alla
— Vuosaari	42	35
— Vartiokylä	19	17
— Tattarisuo	18	14
— Rajakylä — Fazer	25	24
— Santahamina	10	7

Polttoöljysäiliöistä yksityiskohtaisine tietoineen pidetään maaöljyvahinkoasetuksen 9 §:n mukaisesti erillistä luetteloa, joka on toimitettava vesitoimistolle.

2.5 Tärkeimmät öljynkuljetusreitit

Tärkeimmät öljynkuljetusreitit (maantiet, rautatiet ja vesitiet) ovat seuraavat:

tien nimi	osuus	pituus
Valtatie 1	Keskusta — Tarvo	7,5 km
Valtatie 2	Keskusta — Konala	11,0 »
Valtatie 3	Keskusta — Hakuninmaa	11,5 »
Valtatie 4—5	Keskusta — Vaarala	13,5 »
Valtatie 6—7	Keskusta — Mellunmäki	14,5 »
Kantatie 50	Heidehof — Suutarila	2,0 »
Kantatie 51	Keskusta — Koivusaari	5,0 »
Kantatie 137	Keskusta — Tuomarinkylä	11,0 »
rautatiet		
työraide	Herttoniemi — Pasila	13,0 km
rataosa	Pasila — pohjoiseen	12,0 »
rataosa	Pasila — länteen	6,0 »
vesitiet		
sisääntulov.	Harmaja — Kruunuv.selmä	12,0 km

Ne on esitetty karttaliitteessä 1:20000

Yksityiskohtaiset tiedot reiteistä on esitetty taulukossa 2.5—1.

2.6 Yhteenveto

Edellä esitetyn öljyvahinkojen torjuntaan liittyviä riskikohteita ja -tekijöitä koskevan selvityksen perusteella Helsingin kaupunki kuuluu riskiluokkaan A (erittäin riskialtis).

Torjunnan tarkoituksenmukainen hoitaminen edellyttää varustetasoa 3 (keskuskuntataso).

Torjuntataso on näin ollen A3, ja se on määritelty vesihallituksen ohjeiden mukaan yhteistoiminnassa vesitoimiston kanssa.

Taulukko 2.1-1 Tiedot kunnan alueella olevista pohjavesialueista ja niillä olevista ottamoista

Alueet on esitetty karttaliitteissä

☐ 1:200 000

☒ 1:20 000

☐ 1:10 000..1:2 000

☐ selventävin piirroksin

Liitteessä

Liitteessä

Liitteessä

Liitteessä

Pohjavesialueet ja ottamot											
Koodi	Pohjavesialueen nimi ja sillä olevat ottamot ja niiden omistajat			Pohjavesialueen pinta-ala km ² antoisuus m ³ /vrk sillä olevien ottamoiden antoisuudet m ³ /vrk VO:n luvassa oleva tai muu			VO:n lupa anto pvm. No, suoja-alueen pinta-ala km ²	1 Maanpinnan korkeus, 2 pohjavedenpinnan korkeus, 3 virtaussuunta. Moneksiko tunniksi void. 4 veden otto ilman haittaa keskeyttää			
	nimi	ottamo	omistaja	km ²	m ³ /vrk	m ³ /vrk		1 (m)	2 (m)	3 VS	4 (h)
109151	Vartiok.	Broända	Hels. kaup.	1,6	600–800	750	77/1971 Y 30 7. -71	3,5	1,5	Etelä	Jokainen ottamo on kokonaan suljetta- vissa. Ottamot on tar- koitettu kriisiajan käyttöön. Alueet on kytketty vesijohto- verkkoon.
109102	Tattari- suo	Tattari- suo	Hels. kaup.	2,0	1800	1800	Ei ole	19	15–18	Etelä	
109101	Vuosaari	Vuosaari 2 ottamoa	Hels. kaup.	3,0	2000–2600 (yht.)	2000 (yht.)	184/1965 5.11.–65	5–8	1–2	Etelä	
191451	Fazerila	4 ottamoa	Fazerila	3,5 (1,0)	2100	30	Ei otta- moita Hels. alueella				
109103	Santa- hamina	1 ottamo	Suomen valtio	0,7	1000	400	ei ole	5–7	2–3	Etelä	

Taulukko 2.1-1 (jatkoa)

Pohjavesialueen maankäyttö			Pohjavesialueen öljyvahinkojen riskikohteet						
Koodi	Onko pohjavesialueella vahvistettu tai vireillä oleva (1) asema-, (2) rakennus- tai (3) ranta-kaavaa	Onko pohjavesialueella asutusta tai peltoa (X)	Jatk. öljyvarastointi, varaston tilavuus m³, vaihtuvuus kertaa/vuodessa		Huolto- asemat (X)	Muut öljyn käsittelypaikat Mitkä:	Yleinen soran ottopaikka (X)	Kaato- paikka (X)	Maantie, jolla on huomattavassa määrin öljyn kuljetusta/
			m³	vaihtuvuus kertaa/vuod.					
0109151	1	X			X				X
0109102	1	X							X
0109101	1	X			X				X
0109102	1	X	1100	0,5	X				X
0109102	1	X							
0109103	1	X	2500	2					

Taulukko 2.2.1-1 Kunnan alueella olevat vähintään 200 henkilön talousveden ottoon käytettävät pintaveden ottoalueet

Alueet on esitetty karttaliitteessä

☐ huomautukset kääntöpuolella

☐ 1:200 000

☐ 1:20 000

☐ 1:10 000..1:2 000

☐ selventävin piirroksin

Liitteessä

Liitteessä

Liitteessä

Liitteessä

Vesistön nimi/pinta-vedenotto-alueen nimi	Pinta-veden otto-alueen pinta-ala (km ²)	Moneksiko tunniksi vedenoton keskeytys mahdollinen	Ottamon nimi ja omistaja	VO:n lupa, antopvm. No, ottomäärä (luvan mukainen), mahdollisen suoja-alueen pinta-ala km ²	Ottamon yläpuoliseen vesistöön laskevat viemärit kunnan alueella				Vedenottopaikat	
					Vähintään 200 henkilön jätevesiviemärit		Öljyvarastojen/öljynkäyttäjien/ huoltoasemien omat viemärit		Syvyys veden pinnasta m	E:r:
					Purkupai- kan nimi ja viemäri- omistaja	Purku- paikan etäi- syys otta- mosta km	Purkupaikan nimi ja viemä- rin omistaja	Purkupaikan etäisyys otta- mosta km		
Vantaan- joen vesistö- alue Hiidenveden vesistöalue	1685 1920		Pitkähoski Vanha- kaupunki							
Tarvittaessa Pitkähosken ja Vanhankaupungin suvannoista, mutta pääsääntöisesti Silvolan altaasta.					Yksityiskohtaiset tiedot saatavissa tarvittaessa Helsingin vesilaitokselta. Yleisluontoiset tiedot selvityksessä »Vesilaitoksen raakavedenhankinta».					

Taulukko 2.3-1 Kunnan alueella olevat luonnonsuojelualueet ja muut tärkeät suojelukohteet öljyvahingon suhteen

Alueet on esitetty karttaliitteissä

☐ 1:200 000

☒ 1:20 000

☐ 1:10 000..1:2 000

☐ selventävin piirroksin

Liitteessä

Liitteessä

Liitteessä

Liitteessä

Alueen nimi/ omistajan nimi	Alueen		Erityisiä riskitekijöitä öljyn suhteen esim. maantie, jolla suoritetaan huomattavia öljyn- kuljetuksia	Huomautuksia
	kok. pinta-ala (km²)	vesistöjen pinta-ala (km²)		
Viikin luonnon- suojelualue, om. Hels. kaupunki Kallahden harju, om. Lohjan kalkkitehdas	n. 3	n. 1,5	—	
	n. 0,025	—	—	

Taulukko 2.4.-1. Kunnan alueella olevat yli 100 m³ palavan nesteen varastoalueet

Alueet on esitetty karttaliitteissä

☐ 1:200 000

☒ 1:20 000

Liitteessä

Liitteessä

Laitoksen tai varaston nimi ja omistaja	Säiliöiden sijainti, lukumäärä (kpl), tilavuus ja öljyn laatu							
	maan päällä		maan alla		rakennuksessa		säiliöt	
	kpl/til. m ³	laatu lk.	kpl/til. m ³	laatu lk.	kpl/til. m ³	laatu lk.	kpl yht.	til.yht. m ³
<i>Laaajasalon öljy-varastoalue</i> Oy Esso Ab	12/20665 9/9680 11/71150 25/19915	I II III voit.öljy						
Oy Shell Ab	12/20580 7/4360 13/62896 9/10416	I II III voit.öljy						
Neste Oy	1/4000 4/32000	II III						
Oy Finngulf	2/100 8/26300	II III						
Oy Algol Ab	25/6600	voit. öljyä, lateksia						
Setynoil Oy	1/29 35/800	I voit. öljyä						
<i>Herttoniemen öljy-varastoalue</i> Polttoaine-osuuskunta	9/65500	III						
Oy Teboil Ab alue 1. alue 2.	15/19300 18/33126	I – III III						
Teollisuuden Polttoöljy Oy	3/16600	III						
Oy Skanoil Ab	14/13675	II – III	3/54	I – III				
Oy Union Ab	5/17000	I – III						
Oy Shell Ab	4/5430	bitumia						

Laitoksen tai va- raston nimi ja omistaja	Säiliöiden sijainti, lukumäärä (kpl), tilavuus ja öljyn laatu							
	maan päällä		maan alla		rakennuksessa		säiliöt	
	kpl/til. m³	laatu lk.	kpl/til. m³	laatu lk.	kpl/til. m³	laatu lk.	kpl yht.	til.yht. m³
<i>Hels. kaup. energiailait.</i> Hanasaaren voimalaitos	4/8300	III						
Salmisaaren voimalaitos	1/560	III	3/125000	III				
Kellosaaren turb. laitos	1/400	III						
Myllypuron voimalaitos	3/5400	III						
Jakomäen lämpö- keskus	2/1100	III						
Munkkisaaren lämpökeskus			3/8150	III				
Alppilan lämpö- keskus			2/3000					
Ruskeasuon lämpökeskus			3/10150	III				
Laasilan lämpö- keskus			3/8150	III				
<i>VR:n sähköjuna- hallit</i> Pasila	2/2000	III	4/405	III				
Puolustuslaitos Sentahamina	4/2500	III						

Yli 25 vuotiaiden säiliöiden lukumäärä			Suoja-allastilav. prosenteissa varastotilavuudesta			Koko öljyvaraston suuruusluokka m³		
maan päällä	maan alla	raken- nuksessa	maan päällä	maan alla	raken- nuksessa	pieni 100–1000 m³ (x)	keskisuuri 1000– 10 000 m³ (x)	suuri yli 10 000 m³ (x)
			100				X	
			100					X
			—			X		
			100				X	
			100				X	
			100				X	
			100				X	X
							X	
							X	
			100				X	

Taulukko 2.5.-1 Kunnan alueella olevat tärkeimmät öljynkuljetusriskireitit (maantie, rautatie, vesitie)

Alueet on esitetty karttaliitteissä

☐ 1:200 000

☒ 1:20 000

☐ 1:10 000..1:2 000

Liitteessä

Liitteessä

Liitteessä

☐ huomautukset kääntöpuolella

☐ selventävin piirroksin

Liitteessä

26

Reitin nimi ja laatu, maantie tai paikallistie	Reitin pituus kunnan alueella (km)	Montako kilometriä reiteistä kulkee tärkeitten pohjavesi-alueitten kautta	Arvio öljytuotteita kuljettavien ajoneuvojen lukumäärästä reitillä/vrk			Tien luokka ja päällysteen laatu	Erityisiä riskitekijöitä öljyn suhteen
			1—10 (x)	10—50 (x)	50..(x)		
Valtatie 1	7,0	—		x			Liikenneonnettomuus
Valtatie 2	11,0	—			x		
Valtatie 3	11,5	—			x		
Valtatie 4—5	13,5	2			x		
Valtatie 6—7	14,5	1,5			x		
Kantatie 50	2,0	—		x			
Kantatie 51	5,0	—		x			
Kantatie 137	11,0	—		x			
Rautatiereitin nimi	Reitin pituus kunnan alueella (km)	Montako kilometriä radasta kulkee tärkeillä pohjavesi-alueilla	Arvo öljytuotteita kuljettavien rautatievaunujen lukumäärästä reitillä/vrk			Radan luokka	Erityisiä riskitekijöitä öljyn suhteen
			1—25 (x)	25—100 (x)	100..(x)		
työraide							Mahd. junaliikenneonnettomuus ja/tai säiliön rikkoutuminen
Herttoniemi—Pasila	13,0	—	x				
Rataosa Pasila-pohj.	12,0	—	x				
Rataosa Pasila-länt.	6,0	—	x				
Merireitin nimi	Reitin pituus kunnan alueella (km)	Montako kilometriä väylistä kulkee vaarallisten karikoiden kautta	Arvio öljytuotteita kuljettavien alusten lukumäärästä reitillä/purjehduskausi			Väyläsyvyys	Erityisiä riskitekijöitä öljyn suhteen
			1—10 (x)	10—50 (x)	50..(x)		
H:gin sisääntuloväylä							Meriliikenneonnettomuus tai karilleajo
Harmaja—Kruunuv. selkä	12,0	Kustaanmiekka 400 m		x			

3. SELVITYS HÄLYTYSJÄRJESTELMÄSTÄ JA TORJUNTAYKSIKÖIDEN TOIMINTAJÄRJESTYKSESTÄ

3.1. Tiedot hälytysjärjestelmästä ja erityisesti siitä, kenelle vahinkoilmoitukset tehdään

Öljyvahinkojen torjunnassa käytetään palo- ja pelastustoimen hälytysjärjestelmää.

Öljyvahinkoilmoitukset tehdään

hälytyskeskukseen puh.000 tai 005

Ilmoituksen voi tehdä myös

poliisille puh. 002 tai 181002, jolloin poliisi ilmoittaa asiasta edelleen hälytyskeskukseen.

Hälytyskeskuksessa on ohjeet vahinkoilmoitusten vastaanottamisesta, edelleen hälyttämisestä ja torjuntatoimenpiteiden käynnistämisestä.

Hälytyskeskus hälyttää palokunnan sekä torjuntatyön johtajan, joka päättää kunnan muiden viranomaisten hälyttämisestä ja ulkopuolisen avun pyytämisestä.

Lisäksi vahingoista ilmoitetaan tapauksesta, tarpeesta ja mahdollisuuksista riippuen poliisille ja sille, jonka hallussa tai hoidossa öljy on sekä muille asianosaisille, joita vahinko koskee.

Vahinkoilmoitusten tekemisestä vesitoimistolle noudatetaan vesihallintoviranomaisten erikseen antamia ohjeita.

Hälytys- ja ilmoitusjärjestelmän yleistiedot on esitetty kaaviossa 3—1.

3.2. Tiedot yksiköiden toimintajärjestyksestä ja hälyttämistavoista

Vahinkoilmoitusten tarkistaminen ja vahingon alkutorjunta kuuluu palokunnalle, jolla toimintavahvuus ja -valmius on seuraava:

- virka-aikana 7—9 yksikköä à 6 henkilöä 2 min.
 - muulloin 7—9 yksikköä à 6 henkilöä 2 min.
- (lisäksi tarvittaessa sopimuspalokunnat)

Palokunta voi mahdollisuuksien mukaan tarvittaessa osallistua myös jälkitorjuntaan.

Öljyvahingon jälkitorjunta kuuluu vastuualuejakoon perustuen seuraaville virastoille ja laitoksille, joilla toimintavahvuus ja -valmius on seuraava:

Satamalaitos merialueella ja satamissa

- virka-aikana 11 henkilöä valmius 5 min.
- muulloin 5—10 henkilöä valmius 90 min.

Vesilaitos Vantaanjoen alueella ja pohjavesialueilla

- virka-aikana 5 henkilöä valmius 5 min.
- muulloin — —

HKR, katurak.os. viemäriverkoston, jätevedenpuhdistamoiden ja avo-ojain osalta

- virka-aikana 100—200 henkilöä valmius 1—2 t.
- muulloin — —

HKR, puhtaanap.os. muilla alueilla

— virka-aikana	100 henkilöä	valmius 30 min.
— muulloin	50 henkilöä	valmius 30—60 min.

(lisäksi tarvittaessa henkilöstöä puolustusvoimilta vähintään 40 henkilöä, valmius aina 1 t.).

Tarvittaessa voi jälkitorjuntayksikkö osallistua myös alkutorjuntaan.

Lisäksi voi torjuntatehtäviin osallistua myös muita kunnallisia viranomaisia.

Torjuntatoimenpiteet on suoritettava niin, ettei luonnon tai ympäristön saattamista samaan tilaan, jossa se oli ennen öljyvahingon tapahtumista, tarpeettomasti vaikeuteta.

Torjuntayksiköiden toiminnassa on otettava huomioon, ettei muuta palo- ja pelastustoimen valmiutta oleellisesti vaaranneta, ja että tarvittaessa turvaudutaan ulkopuoliseen torjunta-apuun.

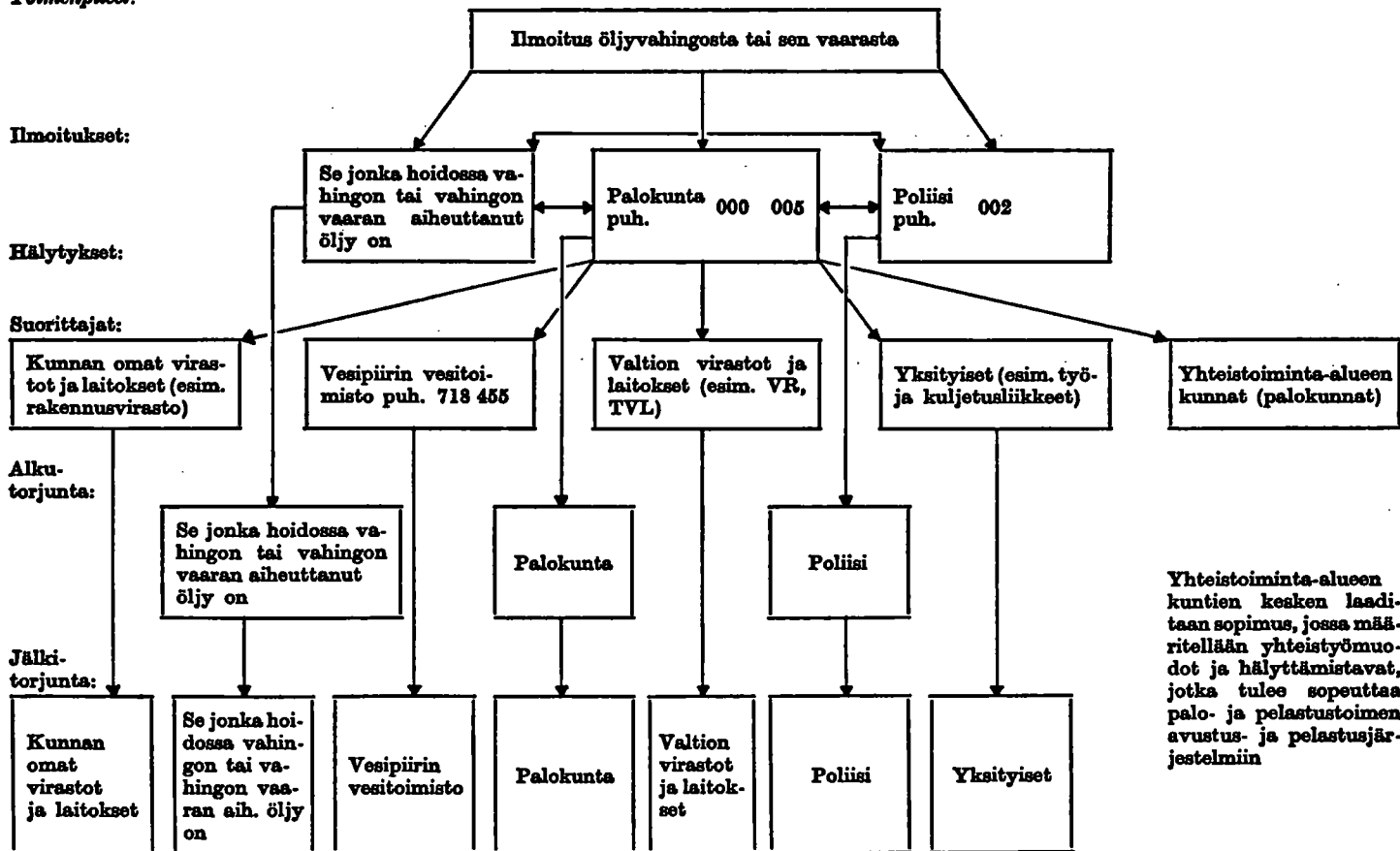
Torjuntayksiköiden hälyttäminen tapahtuu seuraavasti:

- Palotoimen yksiköt hälytetään hälytyskeskuksesta sisäisin hälyttimin. Ensiksi hälytetään lähin paloasema.
- Muut yksiköt hälytetään torjuntatyönjohtajan määräyksestä hälytyskeskuksesta puhelimella.

Hälytyskeskuksella ja torjuntayksiköllä on ajan tasalla olevat tiedot torjuntahenkilöistä ja -kalustosta sekä mistä ulkopuolista kalustoa on saatavissa.

Kaavio 3.—1 Yleiskaavio kunnan hälytysjärjestelmästä ja tiedot siitä kenelle vahinkoilmoitukset tehdään.

Toimenpiteet:

Huom. Helsingin kaupungin öljyvahinkojen torjuntaorganisaation kaavio ilmoittamis- ja hälyttämispuhelinnumeroineen seuraavalla sivulla.

Helsingin kaupungin öljyvahinkotorjuntaorganisaatio

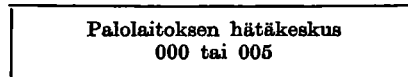
Öljyvahingot merialueella

Öljyvahingot maa-alueella

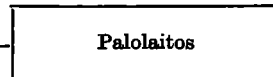
A. Valvontaviranomaiset

B. Öljyvahinkohälytykset ja ilmoitukset

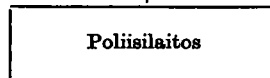
C. Torjunnan käynnistäminen

D. Ensitorjunta

E. Syyntutkintaviranomainen

F. Jälkitorjunta

Satamalaitos
– Hertton. varikko
HKR puhtaanapito.os.
– Kampin työnjohtopiiri (Uiskot)

HKR puhtaanapito.os.
– työkonepiirit
– radiokeskus
HKR katurak.osasto
HKR konevarikko
Vesilaitos
– Pitkääkoski

G. Helsingin torjuntaorganisaatioon kuulumattomat, mutta omilla toimialueillaan öljyvahinkojen ensi- ja jälkitorjuntaan osallistuvat:

Helsingin kaupungin energialaitos
Helsingin kaupungin liikennelaitos
Herttoniemen öljysatama
Laajasalon öljysatama
Valtionrautatiet
Wärtsilän Hietal.telakka
Valmetin Vuosaaren telakka
Neste Oy Katajanokan polttoainesema

H. Merellisten öljyvahinkojen torjuntaan saatavat valtion laitokset:

Merenkukkuhallitus
Suomenlinnan meri-vartiosto

HUOMAA:

Hälytettävien henkilöiden puhelinnumerot seuraavalla sivulla.

HELSINGIN KAUPUNGIN ÖLJYVAHINGOJEN TORJUNTAORGANISAATION ILMOITTAMIS- JA HÄLYTTÄMISPUHELIMET:

Kaikista Helsingin kaupungin alueella tapahtuvista öljyvahingoista ilmoitetaan palolaitoksen hälytyskeskukseen puh. 000 tai 005.

Öljyvahingot merialueella

Ilmoittaminen (vain suuret vahingot)

- tarkastaja Reino Sandelin, merenkulkuhallitus 650 411/nimi
- satamakapteeni Juha Lainio, satamalaitos 1693 775 k. 320 581
- varalla: ap.satamakapt. Ilkka Stenberg 1693 774 k. 6981 304

Hälyttäminen

S a t a m a l a i t o s (satamakapteenin lisäksi)

Herttoniemen varikko

- rkm Ilmari Roininen 787 413 k. 8015 560
- rkm Einar Vainio 782 475 k. 763 818
- rkm Seppo Gustafsson 782 475 k. 765 213 tai 760 554
- rkm Osmo Lehto 782 475 k. 303 554
- satamavalvojat toimistoajan ulkopuolella 634 308 tai 1693 777

H K R : n p u h t a a n a p i t o - o s a s t o (uiskot)

- Kampin työnjohtopiiri 645 986

M e r e n k u l k u h a l l i t u k s e n k a l u s t o t

Katajanokan varikko

- Edvard Nyberg 650 411/271
- Rauno Pekkarinen 650 411/269
- Virka-ajan ulkopuolella saadaan avain Katajanokan porttivahdilta.
- Santahaminan varikko
- merivartija Lappalainen 686 185

M e r i k u l j e t u s a p u a

Suomenlahden merivartiosto

- Kuninkaansaaren merivartioasema 668 425
- merivartioston radiokeskus 639 400

Öljyvahingot maa-alueilla

Ilmoittaminen

Vesipiirin vesitoimisto

- ins. Nissinen 718 455/nimi
- piirirkm Maukola 718 455/nimi

Vesilautakunta (vain suuret vahingot)

- vesilautakunnan asiamies 1693 687 tai 1691

Terveydenhoitovirasto (tapaukset, joissa öljyä on päässyt kaivoveteen)

- päivystävä terveystarkastaja 718 366/346
- terveysinsinööri 718 366/209

Hälyttäminen**Palolaitos**

Yhteyshenkilöt	} 73 141/nimi
— palopäällikkö Rainer Alho	
— I ap.palopäällikkö Åke Grönmark	
— tarkastaja Pekka Ennevaara	
— päivystävä palomestari	

Rakennusviraston katurakennusosasto

- katurakennuspäällikkö Hirvonen 1662 601
- ap. katurakennuspäällikkö Komonen 1662 603
- katurakennusosasto toimistoaikana 558 986/16 tai 17
- katurakennusosasto muuna aikana 47 341

Rakennusviraston puhtaanapito-osasto

- käyttöpäällikkö Kareoja 1662 522 k. 724 460
- puhtaanapito-osaston toimentaja 1662 501 tai 1662 502
- radiokeskus 558 889

Työkonepiirit

- I piiri, Hernesaarenk. 6—8 Matti Viinanen 1662 545 k. 891 366
- II piiri, Pikkupurontie 7 Joel Raatikainen 781 336 k. 301 948
- III piiri, Pasila, Ilmala Matti Hopeavuori 412 479 k. 410 407
- IV piiri, Hämeentie 90 Veijo Ruohola 712 713 k. 209 379
- V piiri, Atomitie 4—6 Unto Vehkakoski 558 986 k. 301 911

Rakennusviraston konevarikko

- Metsola 1662 233 k. 323 081
- Friberg 790 477 k. 306 971
- Laasonen 795 685

Vesilaitos

- Heiniö 4734 410
- Kaartinen 4734 510

Valtionrautatiet

- ins. Vallius 7072 857
- junan suorittaja 7073 211 (kaikkina vuorokauden aikoina)

Puolustuslaitos (miestyövoimaa)

- kaartin pataljoonan päivystävä upseeri 440 066 tai 446 765
- Uudenmaan jääkäripataljoonan päivystävä upseeri 68 601

4. SELVITYS TORJUNTAYKSIKÖIDEN MUODOSTAMISESTA, NIIDEN HENKILÖSTÖSTÄ SEKÄ HENKILÖIDEN VIRKA-ASEMASTA JA SIJAISUUS-JÄRJESTELMÄSTÄ, HEIDÄN PEREHTYNEISYYDESTÄÄN TORJUNTAAN JA HEILLE JÄRJESTETTÄVÄSTÄ KOULUTUKSESTA

4.1. Torjuntayksiköt ja niiden henkilöstö

Torjuntayksiköt muodostetaan palotoimen, satamalaitoksen, vesilaitoksen, HKR:n katurakennusosaston ja HKR:n puhtaanapito-osaston henkilöstöstä.

Palotoimen torjuntayksikön vahvuus, johto + miehistö, on

- virka-aikana 7—9 yksikköä à 1+1+4
- muulloin 7—9 yksikköä à 1+1+4

(lisäyksikköinä tarvittaessa sopimuspalokunnat (100—150 henkilöä) sekä palolaitoksen vapaavuorolta hälytettävät päällystö, alipäällystö ja miehistö (noin 50 henkilöä))

Satamalaitoksen torjuntayksikön vahvuus on

- virka-aikana 11 henkilöä
- muulloin 5—10 henkilöä

Vesilaitoksen torjuntayksikön vahvuus on

- virka-aikana 5 henkilöä
- muulloin —

HKR:n katurakennusosaston torjuntayksikön vahvuus on

- virka-aikana 100—200 henkilöä
- muulloin —

HKR:n puhtaanapito-osaston torjuntayksikön vahvuus on

- virka-aikana 100 henkilöä
- muulloin 50 henkilöä (talvella)

(lisäyksikköinä tarvittaessa Helsingin energialaitoksen torjuntahenkilöstöä)

Torjuntayksiköiden johtajuus kuuluu seuraaville tehtäville

— palotoimi:	johtaja	päiv. palomest.	sijainen	päiv. vuoromest.
— satamalaitos:	»	satamakapteeni	»	ap.satamakapt.
— vesilaitos:	»	puhd.lait.toim.	»	päiv.insinööri
		päällikkö		
— HKR, katurak.	»	katurak. pääll.	»	ap.katurak. pääll.
— HKR, puhtaanap.	»	käyttöpääll.	»	jaospääll.

4.2. Torjuntahenkilöstön koulutus

Torjuntahenkilöstön perehtyneisyys torjuntaan perustuu pääasiassa asianomaisten henkilöiden palo- ja pelastustoimen ja omissa tehtävissään saamansa kokemukseen ja heille mahdollisesti annettuun opastukseen ja koulutukseen.

Torjunnan johtohenkilöiden sekä miehistön jatkuva koulutus on kuitenkin tarpeen toisaalta tietojen ja taitojen kehittämisen ja ylläpitämisen ja toisaalta henkilöstössä tapahtuvien muutosten takia.

Johtoryhmään kuuluvien henkilöiden koulutus perustuu teorian puolesta pääasiassa kunnan ulkopuolisiin koulutustilaisuuksiin. Lisäksi he voivat saada torjuntakoulutusta kunnan tai ulkopuolisen järjestämässä koulutustilaisuuksissa, joissa on myös torjuntaharjoituksia. Johtoryhmän henkilöstöstä tulisi 2—3 vuosittain osallistumaan erilaisiin koulutustilaisuuksiin koulutuspäivien ollessa yhteensä 4—6 päivää eli keskimäärin 2 pv/henkilö.

Miehistön koulutus perustuu osittain teoreettiseen koulutukseen ja osittain torjuntaharjoituksiin palolaitoksen oman koulutustoiminnan puitteissa.

Palotoimen miehistöä koulutetaan seuraavasti:

Kuukausittain laadittavaan koulutusohjelmaan sisällytetään myös koko sammutushenkilöstöä koskeva öljyvahingontorjunnan koulutus (teoreettinen ja kalustoharjoittelu yhteensä noin 4—5 päivää/henkilö). Sopimuspalokunnilla on Helsingin palolaitoksen toimesta järjestetty kurssiluontoisesti öljyvahinkotorjunnan koulutus 12 t/henkilö/vuosi. Muiden yksiköiden koulutus tapahtuu palolaitoksen järjestämällä torjuntakursseilla (2-päiväiset), jotka on tarkoitettu ensisijaisesti organisaation johtoportaalalle. Kurssille on osallistunut keskimäärin 70 henkilöä/vuosi.

Koulutuksen osalta ollaan mahdollisuuksien mukaan yhteistoiminnassa vesitoimiston kanssa.

Miehistö mahdollisine sijaisineen koostuu

- palotoimen yksikössä palolaitoksen sammutus- ja pelastusosaston henkilöstöstä, joka on sijoitettu 7:lle paloasemalle.
- satamalaitoksen yksikössä Herttoniemen varikon työnjohtajista ja -tekijöistä
- vesilaitoksen yksikössä Pitkäkosken vedenpuhdistuslaitoksen työnjohtajista ja -tekijöistä
- HKR:n katurakennus- ja puhtaanapito-osastojen yksiköt työnjohtajista ja -tekijöistä.

Tarvittaessa voi torjuntatyön johtaja saada apua torjuntatehtävissä kaikilta kunnan viranomaisilta, joista mainittakoon

- terveystarkastusviranomaiset
 - vesilaitoksen vedentutkimuslaboratorio
 - Torjuntayksiköiden välisestä yhteistoiminnasta huolehtii torjuntatyön johtaja.
- Torjuntayksiköihin kuuluvista henkilöistä pidetään ajan tasalla olevaa luetteloa.

5. TIEDOT YKSIKÖIDEN KÄYTTÖÖN TULEVASTA ÖLJYVAHINKOJEN TORJUNTAKALUSTOSTA JA -TARVIKKEISTA, KUTEN ÖLJYN, ÖLJYPITOISEN SEOKSEN, JÄTEÖLJYN JA ÖLJYISEN JÄTTEEN KERUU- JA KULJETUS- JA VARASTOINTIKALUSTOSTA, PUMPUISTA JA LETKUISTA, ÖLJYPUOMEISTA, IMEYTYS- TAI VASTAAVISTA AINEISTA, VESILLÄLIKKUMISKALUSTOSTA JA MAANSIIRTOKALUSTOSTA SEKÄ MAHDOLLISESTA MUUSTA ERIKOISKALUSTOSTA

5.0. Perusteet

Maaöljyvahinkoasetuksen 6 §:n mukaan torjuntayksiköiden käyttöön tulevat torjuntakalusto- ja tarvikkeet on ryhmitettävä sen mukaan, ovatko ne

1. Ainoastaan torjuntayksiköiden käytössä
2. Yhteisesti torjuntayksiköiden ja kunnan muun viranomaisen tai laitoksen käytössä vai
3. sopimusteitse taikka muulla tavoin saatavissa torjuntayksiköiden käyttöön.

Tapauksessa 2. on mainittava, missä määrin yhteistä kalustoa on tarkoitus käyttää maa-alueiden öljyvahinkolain mukaisiin tarkoituksiin.

Kunnan öljyvahinkojen torjunnan taso on A 3.

Kaluston ja tarvikkeiden osalta otetaan soveltuvin osin huomioon, mitä vesihallituksen öljyvahinkojen torjuntaohjeessa n:o 1 on mainittu.

Tarpeelliseksi ja tarkoituksenmukaiseksi katsottu oma kalusto ei kuitenkaan aina ole riittävä. Tällöin joudutaan tarvittaessa ottamaan käyttöön ulkopuolista kalustoa samoin kuin turvautumaan naapurikuntien apuun. Sopimusteitse tai muulla tavoin käyttöön saatavasta, lähinnä maansiirto- ja vahinkotuotteiden siirtokalustosta sekä radio- ja muusta erikoiskalustosta pidetään erillistä ajan tasalla olevaa luetteloa. (Liitteet 1 ja 2).

5.1. Tiedot kunnan nykyisestä öljyntorjuntakalustosta

Nykyinen kalusto ja tarvikkeet on esitetty taulukossa 5—1 ryhmiteltynä seuraavasti:

- hankittu ennen vuotta 1975
- hankittu vuosina 1975—77
 - ilman torjuntasuunnitelmaa
- kunnan muilta viranomaisilta tai laitoksilta tarvittaessa käyttöön saatava kalusto
- merialueen (alusöljyvahinkojen) kalusto erikseen mainittuna

Nykyisestä torjuntakalustosta ja tarvikkeista voidaan todeta, että torjunnan taso ja tähän astiset kokemukset huomioon ottaen ne ovat riittävät, lukuunottamatta keräilyvälineistöä.

Huomattava on, että v. 1977 on hankittu erityinen öljyntorjunta-auto, joka asennuksineen maksoi 113 000 mk.

5.2. Tiedot hankittavasta öljyntorjuntakalustosta ja -tarvikkeista. Hankittavaksi suunniteltu kalusto ja tarvikkeet on esitetty taulukossa 5—2.

Niiden osalta on erityisesti huomattava, että niihin sisältyy keräilyvälineistö, minkä jälkeen kaupungilla on riittävä keskuskuntatason torjuntakalusto.

Hankintaluettelossa on mainittu myös alusöljyvahinkoja varten hankittava kalusto.

Kalustohankinnat suoritetaan vuosina 1978—80.

5.3. Kaluston sijoitus

Torjuntakalusto ja -tarvikkeet sijaitsevat

- palolaitos: paloasemilla ja meriasemalla
 - satamalaitos: Herttoniemen varikolla
 - vesilaitos: Pitkäläkosken vedenpuhdistuslaitoksella
 - HKR, puhtaanapito-osasto: työkonempiireissä ja katupuhtaanapitopiireissä (kartta ja luettelo liitteessä n:o 3)
 - HKR, katurakennusosasto: kunnossapitopiireissä ja rakentamisiireissä
 - HKR:n konevarikko, Hämeentie 115
- Sijoituspaikat on esitetty karttaliitteessä 1:20000.

Taulukko 5-1 Tiedot kunnan nykyisestä öljyntorjuntakalustosta tai -tarvikkeista

Öljyntorjuntakaluston tai -tarvikkeen		Hankkimis- ajankohta	Minkä viranomaisen tai laitoksen hallussa öljyn- torjuntakalusto tai -tarvike on	Huomautukset
Nimi ja laatu	Määrä			
<i>Ennen v. 1975 hankittu:</i>				
Öljyntorjunta-auto	1 kpl		palolaitos	muutettu öt-autoksi ent. vesivahinkoautosta, joka hankittiin v. -56.
Vesipaineella toim. imupump- puja à 600 l/min.	2 "		"	
Kokoamispusseja à 800 l	2 "		"	
Öljypuomia (Novo-Plast)	300 m		"	
Ammentamisastiasarjoja äyskä- reineen	14 kpl		"	
Imeytysturvetta keakim.	350 paalia/v.		"	
Lapioita, talikoita, käsivalaisimia, köysiä ym.	tarpeen mukaan		"	
Imupumppuja	1 kpl		satamalaitos	
Turvelinkoja	1 kpl		"	
Öljypuomia (Novo-Plast)	600 m		"	
Veneitä	2 kpl		"	
Keräilyhaaveja	30 "		"	
Kuorma-autoja	2 "		"	
Pakettiautoja	1 "		"	
Imeytysturvetta	tarpeen mukaan		"	
Lapioita, harjoja, suppiloita, sankoja ym.	"		"	
Loka-autoja 2500—5000 l	9 kpl		rakennusvirasto	
Kuorma-autoja	40 "		"	
Imeytysturvetta	tarpeen mukaan		"	
Öljypuomia	200 m		"	
Uisko-veneitä	2 kpl		"	
Lapioita, kankia kirveitä, talikoita ym.	useita kymmeniä		"	vesilaitos
Perämoottoriveneitä	2 kpl		"	
Pumppuja	2 "		"	
Imeytysainetta, ekoperl ja bippipol	350 kg		"	
Öljypuomia, Nokia	50 m		"	
Öljypuomia, Bippipol	75 m		"	
Lapioita, kankia, kirveitä	useita		"	

(jatkuu): .

Öljyntorjuntakaluston tai -tarvikkeen		Hankkimis- ajankohta	Minkä viranomaisen tai laitoksen hallussa öljyn- torjuntakalusto tai -tarvike on	Huomautukset
Nimi ja laatu	Määrä			
Öljypuomia, Nokia	750 m		energialaitos	Hankinnat tehty ilman vahvistettua torjunta- suunnitelmaa
Puomilautta	1 kpl		"	
Imeytysturvetta	200 paalia		"	
Lapioita, kankia, talikoita	useita kymmeniä		"	
VV. 1975 - 1977 hankittu:				
Öljypuomia, Nokia	300 m		palolaitos	
Imeytysturvetta	n. 600 paalia		"	
Uisko-mallinen öljyntorjuntavene	1 kpl		satamalaitos	
Työlautta pintakuorintaan	1 "		"	
Radiopuhelimia	4 "		"	
Keräilyhaaveja	5 "		"	
Muovisia suoja-pukuja	10 "		"	
Valopoijuja	2 "		"	
Nestepumppu, Megator	1 "		"	
Imu- ja poistoletkua, Megator	35 "		"	
Kovapuhuja, Gigafon	1 "		"	
Öljymoppisarja	1 "		"	
Uisko-veneitä	2 "		rakennusvirasto	
Työnjohtoveneitä	1 "		"	
Imeytysturvetta	28 paalia		liikennelaitos	
Keräilyastiasarjoja	4 kpl		"	
Äyskäreitä	10 "		"	
Käsivalalaisimia	11 "		"	
Muu kunnalliseen torjuntaan tar- vittavassa käytettävä kalusto:				
Kaivinkoneita	28 kpl		rakennusviraston konevarikko	
Pyöräkuormasajia			"	
- 2-pyörävetoisia	26 "		"	
- 4-pyörävetoisia	27 "		"	
Tiehöyliä	20 "		"	
Traktoreita			"	
- harja-kauhayhdistelmä	170 "		"	
Nostureita 12 t.	4 "		"	

(jatkuu)

40

Öljyntorjuntakaluston tai -tarvikkeen		Hankkimis- ajankohta	Minkä viranomaisen tai laitoksen hallussa öljyn- torjuntakalusto tai -tarvike on	Huomautukset
Nimi ja laatu	Määrä			
Uppopumppuja	180 kpl		rakennusviraston	
Telakuormasajia	6 "		konevarikko	
Puskutraktoreita	3 "		"	
Käsityökaluja	useita kymmeniä		"	
<i>Merialueen torjuntakalusto:</i>				
Sammutusaluksia	2 kpl		palolaitos	
Veneitä	1 "		"	
Öljyn kokooja (10 m ³ öljyä/t)	1 "		"	
Öljyproomu (30 m ³)	1 "		"	
Öljypuomia	600 m		"	
Imeytysturvetta varastossa			"	
keskimäärin	150 paalia		"	
Puomiankkureita	14 kpl		"	
Köysiä, valaisimia ym.			"	
Uisko-mallinen torjunta-alus	1 kpl		satamalaitos	
Katettu lasikuituvene, 20 hv				
perämoottori	1 "		"	
Avoin lasikuituvene, 20 hv				
perämoottori	1 "		"	
Työlauttoja	2 "		"	
Öljypuomia	yht. 1000 m		"	
Väliliitoksia	12 kpl		"	
Öljynkeruusuppilo	1 "		"	
Puomiankkureita	40 "		"	
Vilkkuvalopoijuja	2 "		"	
Ankkuripoijuja	12 "		"	
Öljyturpeen keräilyhaaveja	35 "		"	
Öljyturpeen keräilyharavia	5 "		"	
Turvelinkoja	1 "		"	
Reppuruiskuja kem. puomin				
levittämiseen	1 "		"	
Nestepumppu imu- ja poisto-				
letkuineen	1 "		"	
Radiopuhelimia	4 "		"	

(jatkuu)

Öljyntorjuntakaluston tai -tarvikkeen		Hankkimis- ajankohta	Minkä viranomaisen tai laitoksen hallussa öljyn- torjuntakalusto tai -tarvike on	Huomautukset
Nimi ja laatu	Määrä			
Kovapuhujia	1 kpl		satamalaitos	
Käsivalaisimia	4 "		"	
Kelluntaliivejä	20 "		"	
Kelluntatakkeja	10 "		"	
Muovisia suoja-pukuja	10 "		"	
Öljymoppisarjoja	1 "		"	
Öljynimeytyspuomia	80 "		"	
Imeytysturvetta keskimäärin	250 paalia		"	
Harjoja, sankoja, lapioita, tukki- hakoja, suppiloita, köysiä	useita kutakin		"	
Uisko-veneitä keräilylaitteineen	4 kpl		rakennusvirasto	
Työnjohtoveneitä	1 "		"	
Imeytysturvetta	50 paalia		"	
Käsityökaluja	useita kymmeniä		"	
Puomilauttoja	1 kpl		energialaitos	
Öljypuomia	750 m		"	
Imeytysturvetta	200 paalia		"	
Käsityökaluja	useita kymmeniä		"	

Taulukko 5-2 Tiedot hankittavaksi suunnitellusta öljyntorjuntakalustosta tai -tarvikkeista

☐ huomautukset kääntöpuolella

Hankittavaksi aiotun öljyntorjuntakaluston tai -tarvikkeen				Suunniteltu hankinta-ajankohta (x)			Lyhyt perustelu suunnitellun öljyntorjuntakaluston tai -tarvikkeen hankinnalle	Minkä viranomaisen tai laitoksen haltuun öljyntorjuntakalusto tai -tarvike aiotaan hankkia	Tulevatko öljyntorjuntakalustot tai -tarvikkeet olemaan			Mikäli kyseessä on torj.yks. ja viranom. tai laitoksen yhteisessä käytössä oleva torj. kalusto montako % niiden kokonaiskäytöstä niitä tullaan käyttämään maa-alueiden ölj. vahink. lain mukaisiin tarkoituksiin
Nimi ja laatu	Määrä	Yksikkö-hinta	Kokonais-hinta	78	79	80			1	2	3	
Keräyssäiliöitä 500 l	2	900	1 800		x		o	palolaitos	x			
Keräyssäiliöitä 1 500 l	2	1 350	2 700		x			palolaitos	x			
Öljyntorjunta-auto asennuksi-neen	1	113 000	113 000	(hankittu jo v. 1977)				palolaitos	x			
Merialueen (alusöljyvahinkojen) torjuntakalusto												
Hinattava puomilautta	1	n. 10 000	n. 10 000		x			satamalaitos	x			
Nokia-puomia edelliseen	300 m	n. 75/m	n. 22 500		x			satamalaitos	x			
Öljyseparaattori	1	n. 40 000	n. 40 000		x			palolaitos	x			
Öljyvahinkotorjunnan tiedustelu- ja johtovene	1	n. 300 000	n. 300 000		x			palolaitos	x			

6. SELVITYS ÖLJYVAHINGON JÄLKITORJUNNAN JÄRJESTÄMISESTÄ ERITYISESTI JÄTEÖLJYN JA ÖLJYISEN JÄTTEEN VASTAANOTOSTA, VARASTOINNISTA JA JATKOKÄSITTELYSTÄ

Maaöljyvahinkoasetuksen 1 §:n mukaan tarkoitetaan

- jäteöljyllä käytössä ollutta tai käyttökelvotonta öljyä
- öljyisellä jätteellä öljynsekaista maata, lietettä tai jätettä
- öljypitoisella seoksella jokaista seosta, joka sisältää öljyä niin paljon, että se maahan tai veteen joutuessaan aiheuttaa ilmeisen öljyvahingon vaaran.

Öljyvahingon jälkitorjunnalla tarkoitetaan tässä vahinkotuotteiden käsittelyyn liittyviä toimenpiteitä.

Käyttökelvotonta öljyä tai öljyistä seosta hävitetään vahinkopaikalla olosuhteiden niin sallissa. Muutoin viedään vahinkotuotteet asianmukaisesti hävitettäviksi tai edelleen käsiteltäviksi.

Vahinkotuotteiden vastaanotto, varastointi ja jatkokäsittely on toistaiseksi järjestetty seuraavasti:

1. Tankkihuolto Loka Oy kuljettaa vahinkotuotteet osoitteeseen Viikintie 17, jossa jatkokäsittely tapahtuu siten, että öljy erotetaan höyrykäsittelyn avulla vedestä ja jätteestä edelleen käytettäväksi. Jäljelle jäävän jätteen öljypitoisuus on Tankkihuolto Lokan ilmoituksen mukaan alle 2 %. Jäte kuljetetaan Iso Huopalahden kaatopaikalle, jossa se savimaan päällä kompostoidaan. Tankkihuolto Loka kykenee vastaanottamaan 200 m³ erilaisia öljyjä ja öljynsekaista vettä ensimmäisen tuontivuorokauden aikana ja seuraavina 50 m³/vrk.

Kiinteitä öljyjätteitä vastaanotetaan 20 m³/vrk.

2. Saviolla toimiva Va-Ho Oy ottaa ilmoituksensa mukaan edelleen jäteöljyä ja öljyistä jätettä jatkokäsittelyyn.

Helsingin kaupungin toimesta ei toistaiseksi ole järjestetty omaa öljyisen jätteen ja jäteöljyn vastaanotto- ja varastointipaikkaa.

Tilanteen korjaamiseksi tultaneen Pääkaupunkiseudun YTV:n toimesta perustamaan Helsingin seudun jätehuolto, jonka yhteydessä myös öljyjätteet voidaan asianmukaisesti käsitellä.

Asetuksen 2 §:n mukaan öljynvarastoilla on oltava tiedossa ne paikat, jotka kunnan viranomaisen on hyväksynyt öljypitoisen seoksen, jäteöljyn tai öljyisen jätteen keräys- ja hävityspaikoiksi.

Muun kuin vahinkotapauksessa syntyneen jäteöljyn, öljyisen jätteen tai öljypitoisen seoksen vastaanotto, varastointi ja jatkokäsittely tapahtuu em. järjestelyjen yhteydessä, ellei asiaa muutoin ole järjestetty.

Alueet ja paikat selviävät lähemmin karttaliitteessä 1:20000.

7. TIEDOT PAIKALLISESTA JA SEUDULLISESTA YHTEISTOIMINNASTA ERITYISESTI NAAPURIKUNTIEN JA ALUEELLA OLEVIEN ÖLJYNVARASTOJEN KANSSA SEKÄ SELVITYS ALUKSISTA AIHEUTUVIEN ÖLJYVAHINKOJEN TORJUMISESTA ANNETUN LAIN (668/72) JA MAA-ALUEIDEN ÖLJYVAHINKOLAIN EDELLYTTÄMIEN TORJUNTAJÄRJESTELMIEN YHTEEN SOVITTAMISESTA

Kuntien välinen yhteistoiminta tapahtuu palo- ja pelastustoimen yhteistoiminta-alueen puitteissa, missä avun antamisesta tai muusta palo- ja pelastustointa koskevasta yhteistyöstä laaditaan yhteistoimintasuunnitelma.

Palo- ja pelastustoimesta annetun lain 18 §:n mukaan kunta on velvollinen antamaan em. apua toiselle kunnalle, ja avunanto voi kohdistua alueen ulkopuolellekin.

Kunta kuuluu Helsingin yhteistoiminta-alueeseen, jonka muodostavat:

- Helsinki
- Espoo
- Vantaa
- Kauniainen
- Kirkkonummi
- Sipoo
- Siuntio

Öljyvahinkojen torjunnassa keskuskunta on Helsinki. Yhteistoimintaa öljynvarastojien kanssa harjoitetaan tarpeen mukaan.

Aluksista aiheutuvien öljyvahinkojen torjuntalain ja maa-alueiden öljyvahinkolain edellyttämät torjuntajärjestelmät on pyritty tarkoituksenmukaisella tavalla yhteensovittamaan huomioon ottaen, että kumpikin torjuntajärjestelmä vaatii eräiltä osin oman kalustonsa.

8. TIEDOT MUISTA PAIKALLISISTA JA SEUDULLISISTA OLOSUHTEISTA JOHTUVISTA TARPEELLISIKSI KATSOTTAVISTA TORJUNTAVALMIUTTA JA TORJUNNAN SUORITTAMISTA KOSKEVISTA TOIMENPITEISTÄ

Torjuntavalmiutta ja vahinkojen torjuntaa voidaan tarvittaessa tehostaa yhteistoiminnalla seuraavien viranomaisten tai yritysten kanssa tai muutoin näiden apuun turvautuen.

- VR
- TVL
- Merenkulkuhallitus
- Puolustuslaitos
- Merivartiosto
- Laitokset (torjuvat vahinkoja omilla alueillaan)
- Helsingin kaupungin energialaitos
- Helsingin kaupungin liikennelaitos
- Wärtsilän Hietalahden telakka
- Valmetin Vuosaaren telakka
- Herttoniemen ja Laajasalon öljyvarastoalueilla toimivat yhtiöt

Paikallisista ja seudullisista olosuhteista on erityisesti mainittava

- runsaat vesistöt (merialue)
- useat tärkeät pohjavesialueet
- runsaat öljynkuljetukset
- useat suurvarastot

Mainittujen olosuhteiden vaikutus öljyvahinkojen torjuntaan on tässä suunnitelmassa myös pyritty riittävästi ottamaan huomioon.

9. Yhteenveto kunnan öljyvahinkojen torjuntasuunnitelman mukaisista kustannuksista

	1975—77	1978	1979	1980
Öljyvahinkojen torjuntakaluston hankkiminen (tarvittaessa eritelty)	vrt. taulukko 5-1	113000	4500 n. 25000 arvioitua täydennyshankinnat poistoon menevän kaluston osalta.	n. 25000
Merialueen (alusöljyvahinkojen) torjuntakalusto: 372500	vrt. taulukko 5-1		n. 25000 perustelu kuten yllä	n. 25000
Öljyvahinkojen torjunnan koulutus johtoryhmä, miehistö	n. 8000	n. 10000	n. 12000	n. 14000
Öljyvahinkojen torjuntavalmiuden ylläpito kalusto- ja varustenhoidto yms.	n. 30000	n. 15000	n. 15000	n. 15000

Liite 1 Kunnan alueella öljyntorjuntaan käytettävissä oleva radiokalusto

Käyttäjä	Taajuus				Lukumäärä		Kutsukanava	Huomautuksia
	Tukiasema		Autoasemat		Autoas.	Kann.		
Helsingin kaupungin palolaitos	2 kpl.:				49 kpl.	62 kpl.	Kanava 3.	Johtokeskus autossa lisäksi radiopuhelimet kiinteinä asennuksina ensi-apu- ja sairaankuljetustoimeen, merivartiostolle, poliisiin sekä Helsingin liikennelaitokseen
	<i>Kanava 1.</i>		<i>Kanava 1.</i>					
	lähetys	159,5	lähetys	164,1				
	vast.otto	164,1	vast.otto	159,5				
			vast.otto	164,1				
	<i>Kanava 2.</i>		<i>Kanava 2.</i>					
	lähetys	159,45	lähetys	164,05				
	vast.otto	164,05	vast.otto	159,45				
			vast.otto	164,05				
	<i>Kanava 3.</i>		<i>Kanava 3.</i>					
	lähetys	158,9	lähetys	163,5				
	vast.otto	163,5	vast.otto	158,9				
			vast.otto	163,5				
Helsingin kaupungin satamalaitos						3 kpl	Kanava 3.	
Helsingin sopimuspalo-								
kunnat (VPK:t)	2 kpl.				7 kpl.	5 kpl.	Kanava 3.	
	samoin kuin palolaitoksella							

Öljyvahinkotorjunnan edellyttämä viestitoiminta tapahtuu samoin kuin sammutus- ja pelastustoiminnankin viestitys palolaitoksen radiokalustolla. Palotoimen radioverkosto käyttää 3 kanavaa:

1. Valtakunnallinen yhteistoimintakanava,
2. Palotoimen yhteistoimintakanava,
3. Palolaitoksen oma toimintakanava.

Kaikki palolaitoksen yksiköt on varustettu ajoneuvoasemilla. Lisäksi on jokaisen yksikön esimiehellä järjestelmään kuuluva kannettava radiopuhelin.

Suuren öljyvahingon sattuessa tapahtuu radioliikenne palolaitoksen johtokeskusauton välityksellä. Autossa on kiinteinä asennuksina ensiapu- ja sairaankuljetustoimen radiopuhelin, poliisin ja merivartioston sekä Helsingin liikennelaitoksen radiopuhelimet. Johtokeskusautoon voidaan tilanteen aikana asentaa myös muita radioasemia, joita varten autossa on 24 V:n sähkövirran syöttömahdollisuus. Tavallisia kaapelipuhelimia voidaan liittää 2.

Lisite 2 Kunnan alueella oleva erikoiskalusto, jota tarvittaessa voidaan käyttää öljyvahinkojen torjunnassa

Omistaja/Yhteyshenkilö kaluston sijaintipaikka Puhelinnumero T = työ K = koti		Erikoiskalustotiedot				Hälytystapa ja toimintevalmius	Huomautukset
		Loka-autot	Kauhakuor- maajat	Nostolaitteilla var. autot	Muu soveltuva erikoiskalusto (esim. työveneet)		
Oy Lokakuljetus	541531	2 kpl 6 000 l 1 " 12 000 l				Päivällä heti Yöllä n. 1/2 t	Liikkeillä ympäri- vuorokautinen puhelinpäivystys.
Lokapalvelu Oy	599460	1 kpl 6 000 l 1 " 7 000 l 1 " 10 000 l 1 " 11 500 l					
Tankkihuolto Loka	795296	2 kpl 4 000 l 5 " 5 000 l 3 " 6 000 l 1 " 7 000 l 1 " 9 000 l 1 " 10 000 l	Käytetään kaupungin omaa kalustoa				
						Nostolaittein va- rustettuja autoja, hinausautoja ja nostureita on saa- tavissa tarvit- taessa alan liik- keistä. Toiminta- valmius 15-60 min.	

Liite n:o 3

KATUPUHTAANAPITO

15. 11. 1977

		Puhelin		
		Toimeen	Kotiin	Toimipaikan osoite
Käyttöpäällikkö	Kareoja Timo	1662 522	724 460	Kasarmikatu 21
Jaospäällikkö	Kiviniemi Veikko	1662 527		Kasarmikatu 21
Käyttöinsinööri	Mäkelä Juhani	558 986/33	1662 523	595 408
(läntiset piirit 601—615, 641, 643, 645)				Atomitie 4—6 ja Kasarmik. 21
Käyttöinsinööri	Ikonen Risto	781 432	1662 523	364 013
(itäiset piirit 615—625, 642, 644)				Pikkupuront. 7 ja Kasarmik. 21
Piiri	Vastaava työnjohtaja			
601 Lauttasaari	Huusko Olavi	674 997	8747 828	Tallb. Puistotie 10
602 Munkkiniemi	Lehikoinen Keijo	485 471	679 953	Laajalahdentie 7
603 Pitäjämäki	Tähtinen Aulis	558 986/31	581 576	490 615
604 Kamppi	Sturén Nils	645 986	643 877	581 643
605 Töölö	Ahtiainen Matti	4023 392	444 897	6982 636
610 Kaivopuisto	Juntunen Reino	1662 530	1662 533	778 223
612 Maunula	Vehkaniemi Tapani	740 748		789 466
615 Kruununhaka	Kahima Antero	669 473	669 384	381 471
616 Kallio	Virolainen Tenho	761 689	766 990	140 939
618 Vallila	Runolinna Veikko	777 011*)		313 337
619 Käpylä	Laakso Unto	737 474	712 713	335 494
			724 843	
620 Tapaninkylä	Grönqvist Raimo	353 651	308 804	Takaniityntie 5
621 Malmi	Marttila Robert	371 558	353 651	746 183
623 Kulosaari	Lehtinen Matti	688 030		6984 063
624 Myllypuro	Kollin Aarne	323 991		306 164
625 Vuosaari	Kuivalainen Aimo	321 563		384 069
641 Työkonepiiri I	Viinanen Matti	1662 545	1662 531	891 366
642 Työkonepiiri II	Raatikainen Joel	781 336		301 948
643 Työkonepiiri III	Hopeavuori Matti	412 479	415 046	410 407
644 Työkonepiiri IV	Ruohola Veijo	712 713		209 379
645 Työkonepiiri V	Vehkakoski Unto	558 986/28 -/27		301 911
660 Lumenkaatopaikat	Perkiö Isto	721 231		533 242
666 Kalustot, vedenk.	Tarkkonen Heikki	1662 514	764 593	384 413
682 Yleiset käymälät	Vauhkonen Eero	1662 543		795 142
Vesitilaukset, romuautoilmoitukset		764 593		
Talteenotettujen ajoneuvojen varasto		381 197		
Radiopuhelinkeskus		558 889	1662 538	

*) alk 4. 78 7537 011

HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTO HELSINGFORS STADSFULLMÄKTIGE

- Tärkeä pohjavesialue
Viktig grundvattensområde
- Pintavesialue
Ytvattensområde
- Luonnonsuojelualue
Naturskyddsområde
- Palavan nesteen varasto
Lager för brännbar vätska
- Öljyntorjuntakaluston
sijoituspaikka
Plats för oljebekämpnings-
materiel
- Vahinkotuotteen
käsittelypaikka
Plats för behandling av
skadlig produkt

